

Jan Remco Theodoor Campert werd in Spijkenisse op 15 augustus 1902 geboren. Hij was een Nederlandse journalist, dichter, schrijver en verzetsman. Hij is vooral bekend van het gedicht *De achttien dooden*, dat hij schreef naar aanleiding van de executie van vijftien verzetslieden van de Geuzengroep en drie communistische Februaristakers op 13 maart 1941. Jan is de vader van Remco Campert.

Met zijn gedicht *De Achttien Dooden* is hij geworden wat hij als verzetsstrijder wilde: Stem te zijn, en anders niet. Campert schreef in de aanloop naar de oorlog, de crisistijd, stukken voor de toen nog enkel pro-Nederlandse politieke partij NSB, hoewel hij niet sympathiseerde met hun gedachtegoed.

Campert heeft rond de twintig joden naar België helpen ontsnappen. Op 21 juli 1942 werd hij met zijn helper, de Bredase journalist Martien Nijkamp, vlak over de grens bij Baarle-Nassau gearresteerd, toen hij de 21-jarige jood Frans van Raalte naar België probeerde te smokkelen. Van Raalte pleegde nog dezelfde dag in gevangenschap zelfmoord. Campert zat enige tijd gevangen in Breda, in kamp Haaren en in kamp Amersfoort. Uiteindelijk kwam hij via concentratiekamp Buchenwald in november 1942 in het Duitse concentratiekamp Neuengamme terecht. In december van dat jaar werd hij tot tweemaal toe met longklachten in het ziekenhuis aldaar opgenomen. Op 6 januari in de strenge winter van 1943 verzocht hij in een schrijven aan zijn moeder om warme kleding en stevige schoenen. Hij meldde dat hij pijn in zijn borst voelde en het koud had. Volgens de officiële verklaring in zijn medische dossier is hij op 12 januari 1943 op veertigjarige leeftijd aldaar om 13.30 uur aan borstvliesontsteking overleden.

De Jan Campertgroep in Maarssen is naar hem vernoemd.

Meer informatie

https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_Campert